

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

2.2.2026

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

עיסא עמרו

המערער

נגד

1. מוסרי – ארגון זכויות אדם יהודי
2. שמאי גליק

המשיבים

באי-כוח המערער: עו"ד מיכאל ספרד, עו"ד עינת גייר
באי-כוח המשיבים: עו"ד יהודה פואה, עו"ד מיכאל ליטווק

פסק דין

1 ערעור על פסק-דינו של בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופטת מוריה צ'רקה) מיום 22.5.2025
2 בת"א 19905-08-22, שעל-פיו נדחתה תביעת המערער נגד המשיבים לפסיקת פיזויים לפי חוק
3 איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן – חוק איסור לשון הרע או החוק).
4

רקע ועיקרי העובדות

- רקע כללי

9 2. כמתואר בפסק-דינו של בית המשפט קמא, הרקע העובדתי אינו שנוי במחלוקת.
10

11 3. המערער הוא פלסטיני תושב חברון שעל-פי טענתו, מקיים פעילות ציבורית שמטרתה
12 להיאבק ללא אלימות בשליטת ישראל בעיר. הוא מארח בביתו בחברון תלמידי מכינות קדם
13 צבאיות, מארגן הפגנות מחאה. אין מחלוקת על כך שהמערער הועמד לדין בשל מעורבות במספר
14 פעולות מחאה והורשע בעבירות ספורות שמדרג החומרה שלהן נמוך. המערער אף היה שותף
15 לכתבת מחזה שעסק בהליכי העמדתו לדין, שהועלה בתיאטרון יפו.
16

17 כתב האישום נגד המערער הוגש בשנת 2016 אל בית המשפט הצבאי ביהודה. אף שהחזיק שמונה-
18 עשר פרטי אישום שלפיהם הוא הואשם בעבירות רבות, רובן קלות יחסית, בסופו של דבר ועל-פי
19 הכרעת הדין משנת 2021, הוא זוכה מרובן המכריע. העבירות שבהן הורשע הן תקיפה סתם,
20 שהתבטאה בדחיפת הנתקף; השתתפות במשמרת ללא רישיון; שתי עבירות הפרעה לחייל בכך
21 שסירב להתפנות ממקום מרצונו וסירב להתלוות למעצר; ושתי עבירות השתתפות בתהלוכה ללא
22 רישיון (הכרעת הדין מיום 6.1.2021 בתיק (יהודה) 4693/16 התביעה הצבאית נ' עמרו, כבוד השופט
23 סא"ל מ' ליברמן). על-פי הנתען, ההרשעה בחלק מהעבירות בוטלה בעקבות הערעור שהמערער הגיש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

1 (עד"י 1947/21 עמרו נ' התביעה הצבאית (25.5.2023) (לא עלה בידיי לאתר את פסק הדין)), ומכל
2 מקום, העונש שהושת עליו בגזר הדין היה חודש מאסר מותנה וקנס.

3
4 עובדות נוספת הקשורות במערער הנוגעות לנושאי הפרסומים שעמדו במוקד התביעה הן כי המערער
5 מעולם לא הורשע בעבירות ביטחון וממילא גם לא הורשע בעבירות ביטחון חמורות ומעולם גם לא
6 הורשע בתקיפת כוחות הביטחון, בפגיעה בחיילי צה"ל או בעבירות הסתה. הוא מעולם לא היה
7 אסיר ביטחוני ואף לא היה עצור ביטחוני, אף שבעבר נעצר. עובדה נוספת נוגעת לזהות הרוצח
8 הנפשע של התינוקת שלהבת פס ז"ל, שנרצחה בשנת 2001, לפני כעשרים וחמש שנה. הרוצח אינו
9 בן-דוד של המערער, אלא כפי שהובהר בדיון בבית המשפט קמא, סבו של המערער הוא אח של סבו
10 של הרוצח. מכל מקום, על-פי טענת המערער, אין לו כל קשר עם הרוצח.

11
12 4. המשיב עומד בראש ארגון המכונה בפרסומיו "בצלמו" הרשום כעמותה בשמה של המשיבה
13 (מוסרי – ארגון זכויות אדם יהודי) ופועל באמצעותם. המשיב מתנגד לפעילותו של המערער ובכלל
14 זה, להרצאותיו לתמידי מכינות ולהצגה שהיה שותף לכתיבתה. על רקע זה פרסמו המשיבים את
15 שבעת הפרסומים שעמדו במוקד תביעת המערער נגדם, לנוכח הטענה כי הם כוללים פרסום לשון
16 הרע על המערער.

הפרסום הראשון

17
18
19
20 5. ביום 22.2.2022 פורסמה ידיעה באתר המרשתת "חדשות 0404", בעניין ביקור תלמידי
21 מכינה קדם צבאית בביקור בביתו של המערער. זה תוכנה.

22
23 "תלמידי המכינה הקדם צבאית 'הנגב' הגיעו לביקור בחברון ואכלו בבית משפחת המחבל
24 שרצח את התינוקת שלהבת פס בשנת 2001, כך על פי טענות של יהודים תושבי המקום.

25
26 תושב קריית ארבע, עופר אוחנה, שתיעד את הביקור קרא לעבר תלמידי המכינה
27 ומדריכיהם: 'אני מצלם אתכם כי כואב לי הלב שהלכתם לאכול צהרים בבית של מישהו
28 שרצח את התינוקת של חבר שלי. זה מבזה אותנו ברמות'.

29
30 הביקור של המכינה בבית משפחת מחבל עורר ביקורת ציבורית חריפה. מנכ"ל בצלמו שי
31 גליק מסר 'מצער מאד שתלמידי מכינה, במקום ללמוד על זכויות אדם – מבקרים בבתי
32 של מחבלים. אני קורא לתלמידי המכינה לפגוש ארגוני זכויות אדם אמיתיים ולהבין
33 שטורר והסתה זה פגיעה הכי חמורה בכבוד האדם וזכויות האדם. אני קורא למועצת
34 המכינות לגנות את הביקור ולהבהיר שמדובר בטעות'.

35
36 מארגון 'עד כאן' נמסר...".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

1
2 ביום 1.3.2022 פנה המערער אל המשיב באמצעות בא-כוחו והבהיר לו כי המחבל שרצח את שלהבת
3 פס ז"ל מעולם לא גר בביתו, ודרש ממנו לפנות אל האתר ולדרוש הסרת תגובתו מהפרסום. עוד
4 באותו יום השיב בא-כוח המשיבים וטען כי המשיב הגיב לידיעה שעסקה בביקור תלמידי מכינות
5 ב"בתי מחבלים", אך לא בביתו של אדם מסוים. מכל מקום, המשיב ביקש מעורכי האתר להסיר
6 את תגובתו מהידיעה שפורסמה ובפועל, הידיעה כולה הוסרה מהאתר.

הפרסום השני, הפרסום השלישי והפרסום הרביעי

7
8
9
10 6. בחודש מאי 2022 או סמוך לכך, פורסם באתר המרשתת של תיאטרון יפו מחזה בשם "איך
11 לעשות מהפכה", שהמערער היה שותף לכתיבתו (להלן – המחזה). זה לשון חלקו העיקרי של
12 הפרסום (נראה כי הנוסח שצורף אל כתב ההגנה קטוע בסופו) (להלן גם – הפרסום של התיאטרון):

13
14 "האז"ם מכנה אותו מגן זכויות אדם – בישראל קוראי לו מחבל. עיסא נולד וגדל
15 בחברון הפסיק לעקוב אחר מספר הפעמים שהצבא הישראלי הטריד ועצר אותו על
16 הפעילות שלו למען זכויות אדם.

17
18 ב-2016 הוא נעצר והוגש נגדו כתב אישום על שמונה עשר אישומים שנפרשו על פני שש
19 שנים – בהם הסתה, ארגון הפגנות נגד אלימות צבאית ומתנחלים בחברון, העלבת חייל
20 והתנגדות למעצר. ב-2021 הוא הורשע בשישה מהאישומים הללו. במחזה הדוקומנטרי
21 החדש הזה, עינת ויצמן מתבססת על תמלילים ממשפטו של עיסא בבית המשפט הצבאי
22 עופר, בו שיעור ההרשעה הוא 99.7%, והשופטים והתובעים כולם בצד של המדינה. גזר
23 הדין ידוע עוד לפני תחילת המשפט, והנאשם יודע איך המשפט יסתיים לפני שהסוהר
24 קרא בשמו...".

25
26 7. הפרסום השלישי – ביום 29.5.2022 פנו המשיבים באמצעות בא-כוחם במכתב אל שר
27 האוצר ואל שר התרבות, וקראו להם להבהיר לתיאטרון יפו כי העלאת המחזה תוביל לשלילת
28 תקציבים מהתיאטרון. במכתב נאמר בין השאר, כי "עיסא [המערער] הינו בן זודו של המחבל
29 שרצח את התינוקת שלהבת פס. עיסא בעצמו הורשע בשורות עבירות ביטחון חמורות ביותר
30 ביניהם תקיפה של אנשי כוחות הביטחון. עיסא פועל יום וליל להסית ולהתסיס וקורא להחרמת
31 ישראל ברחבי העולם" (ההדגשות במקור).

32
33 8. הפרסום השני – אין מחלוקת על כך שהמשיבים שלחו את העתק המכתב האמור גם אל
34 מערכות עיתונים שונים. בעקבות זאת, ביום 30.6.2022 פורסמה על כך כתבה בעתון "ישראל היום".
35 בכותרת הראשית של הכתבה נכתב "עידוד טרור: תיאטרון יפו יעלה מחזה שיצר פלשתיני
36 שהורשע בעבירות ביטחוניות".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

1
2 בכותרת המשנה נאמר כי "עיסא עמרו, שהורשע בהסתה וארגון הפגנות נגד צה"ל ומתיישבים,
3 יצר יחד עם ענת ויצמן הצגה בשם 'איך לעשות מהפיכה'... בארגון 'בצלמו' פנו לשר התרבות
4 בדרישה להפסיק לממן את המוסד: אזרחי מדינת ישראל ימננו הצגה על חייו ופועלו של פעיל
5 אנטי ישראלי אלים ותומך BDS".

6
7 בפתח הכתבה מובא פירוט נרחב יותר ובין השאר נאמרו הדברים הבאים:

8
9 "מחזה חדש של תיאטרון יפו מעלה את חמת זעמם של אנשי ימין, מכיוון הוא (כך במקור)
10 נכתב בין היתר על ידי עיסא עמרו, פלשתינאי שהואשם ב-18 אישומים ביטחוניים
11 קשים, ביניהם הסתה וארגון הפגנות נגד אלימות צבאית ומתיישבים בעיר חברון. עמרו
12 הורשע בשישה מהאישומים הללו בשנה שעברה...".

13
14 בהמשך הכתבה מצוטטים קטעים ממכתבם של המשיבים אל שרי האוצר והתרבות ובהם הקטעים
15 שהובאו לעיל. כמו כן מובאת תגובת המשיב לדברים ובין השאר, שהוא מסר כי "אסור שהצגה
16 שמהללת אדם שפגע בחיילי צה"ל ומראשי החרם על ישראל תעלה במימון ציבורי ובכלל...".

17
18 לשלמות הדברים נוסף, כי לאחר תגובת המשיב מובאת גם תגובת מנהל תיאטרון יפו לנאמר בעניין
19 המערער ולעצם העלאת המחזה. בעניין המערער אמר כי "לא מדובר במחבל והוא לא נעצר על שום
20 דבר שקשור לחבלה, זה שטויות במיץ עגבניות. האיש נעצר על שהות וכל מיני דברים דומים. לא
21 מדובר בעבירות ביטחוניות ועיסא אינו מחבל. לא כל אחד שנעצר בהפגנות הוא מחבל".

22
23 9. הפרסום הרביעי – באותו יום, 30.6.2022 פורסם פוסט בדף הפייסבוק של המשיבה הנקרא
24 "בצלמו", שבו מודיע המשיב כי הוא מתחייב שההצגה לא תעלה או שהתיאטרון ייסגר. את המערער
25 תיאר כמי ש"פועל נגד ישראל והורשע בתקיפת חיילים".

26
27 10. בעקבות פניית המערער אל מערכת העיתון "ישראל היום", פרסם העיתון ביום 31.7.2022
28 הבהרה, שכללה את הדברים הבאים (יוער כי בכתב המקורית שמו של המערער נכתב נכון (עמרו),
29 אך בהבהרה שמו שובש ל-אמרו).

30
31 "נבקש להבהיר כי בכתבה פורסמו מספר פרטים שגויים ואנו מתנצלים על כך: עיסא
32 אמרו הוא פעיל פלסטיני מוכר שמתנגד מזה שנים רבות לשליטת צה"ל בחברון. אמרו לא
33 הורשע בהסתה כפי שפורסם. כמו כן, אמרו לא הורשע בעבירות ביטחוניות, וממילא לא
34 ישב בכלא ולכן לא הוגדר כאסיר בטחוני, כפי שפורסם על ידינו.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

1 יובהר עוד כי אמרו אינו בן דודו של המחבל שרצח את התינוקת שלהבת פס, כפי שפורסם,
2 אלא קרוב משפחתו מדרגה רחוקה שאין לו קשר אליו".

3
4 המערער טען כי ההבהרה הייתה לשביעות רצונו ומטעם זה לא הוגשה תביעה נגד "ישראל היום".

6 - הפרסום החמישי, הפרסום השישי והפרסום השביעי

7
8 11. ביום 10.7.2022 פנה המערער אל המשיבים באמצעות בא-כוחו בהתראה לפני נקיטת
9 הליכים בעניין הכתבה ב"ישראל היום" (הפרסום השלישי), הפרסום בדף הפייסבוק (הפרסום
10 הרביעי) והמכתב אל שרי האוצר והתרבות (הפרסום השני). במכתבו הבהיר המערער כי הרוצח של
11 שלהבת פס ז"ל אינו בן דודו, כי לא הורשע בעבירות ביטחון, בעבירות ביטחוניות חמורות או
12 בתקיפת אנשי כוחות הביטחון.

13
14 הפרסום החמישי – בעקבות פניית המערער פנו המשיבים ביום 12.7.2022, באמצעות בא כוחם, אל
15 מערכת "ישראל היום" ואל הכתב החתום על הכתבה וביקשו, כלשון המשיבים, לתקן "אי דיוקים
16 קטנים". בפירוט התיקונים שהתבקשו נאמרו הדברים הבאים: "המערער הואשם בהסתה, אך לא
17 הורשע בכך"; "לטענת מר עמרו הוא איננו אסיר ביטחוני אלא עציר ביטחוני שכן הוא נעצר פעמים
18 רבות אך טרם נגזר דינו למאסר" ולפיכך התבקש "שינוי מאסיר ביטחוני לעציר ביטחוני"; אף
19 שעובדת היות המערער בן דוד של הרוצח של שלהבת פס פורסמה במקומות רבים ובהם בבלוג של
20 הישוב היהודי בחברון, באתרי חדשות ובפרסומים שונים והדבר מעולם לא הוכחש, התבקשה
21 מחיקת המילים "בן דוד" והחלפתם ב"קרוב משפחה של הרוצח"; נטען כי טענת המערער כי לא
22 הורשע בתקיפת אנשי ביטחון היא "שקר גס. הוא הורשע גם הורשע... בתקיפת רכז ביטחון צבאי
23 שוטף במילוי תפקידו". עם זאת, התבקשה החלפת דברי המשיב שהופיעו בכתבה, כך שחלף תיאור
24 המערער כמי "שפגע בחיילי צה"ל", ייכתב כי הוא "הורשע בעבירות של הפרעה לחייל צה"ל
25 במילוי תפקידו מספר פעמים וכן בתקיפת איש כוחות הביטחון וכו'".

26
27 לנוכח המכתב האמור, שב המערער ופנה באמצעות בא-כוחו אל המשיבים במכתב מיום 13.7.2022,
28 שבמסגרתו עמד על אי הדיוקים שנתרו בו. בכלל זה, העובדה שהמערער אינו עציר ביטחוני; כי לא
29 היה מקום לקשור בינו לבין הרוצח של שלהבת פס ז"ל; וכן כי המערער לא הורשע בתקיפת רבש"צ
30 במילוי תפקידו, אלא בתקיפה סתם, שכללה דחיפה בלבד ומאחר שבעת הדחיפה אותו אדם לא
31 מילא כל תפקיד, ההרשעה לא הייתה בתקיפת איש ביטחון במילוי תפקידו.

32
33 12. הפרסום השישי – ביום 14.7.2022 הפנו המשיבים מכתב הבהרה גם אל שרי האוצר
34 והתרבות שבמסגרתו הבהירו כי במכתבם הקודם מיום 29.5.2022 (הפרסום השלישי) "חלו מספר
35 טעויות" וכי פנייתם נועדה "להעמיד דברים על דיוקם". אי הדיוקים שצוינו דומים לאלו שצוינו
36 במכתב ששלחו המשיבים אל מערכת "ישראל היום" והם חתמו את מכתבם בדברים הבאים:

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

1
2 "אציין ואומר שכמובן הדבר לא משנה כלום ומדינת ישראל אמורה לשים אותו [המערער]
3 וככל הנראה בקרוב ייגזר דינו והוא אכן יישלח לכלא לכמה שיותר זמן, בכל מקרה מקומו
4 בכלא ולא בבימות תיאטרון ואסור למדינת ישראל לממן הצגות ומקומות תרבות שמעלים
5 תרבות של שנה והסתה של אנשים שפוגעים במדינת ישראל יום יום שעה שעה".

6
7 13. הפרסום השביעי – ביום 13.7.2022 פרסמו המשיבים בדף הפייסבוק של "בצלמו" פוסט
8 המדווח על שני מכתבי התראה לפני תביעה שקיבלו מבא-כוח המערער בקשר לפרסומים האמורים.
9 בפרסום הועלו טענות כלפי בא-כוח המערער וכן נאמר כי הוא "מאיים לתבוע אותנו על כך שפעלנו
10 נגד פלסטיני שפגע באנשי כוחות הביטחון וחילי צה"ל בשם עיסא עמרו".

11
12 בעניין המערער נאמר ובעניין כוונת המשיבים לפעול לסגירת תיאטרון יפו, נאמרו הדברים הבאים:

13
14 "עיסא עמרו הינו מראשי עושי הצרות לשוב היהודי בחברון ולחילי צה"ל במקום. הוא
15 ארגן הפגנות רבות שהפכו לאלימות והואשם ב-18 סעיפים חמורים ביותר. הוא הורשע
16 בשש מתוכם, הפרעה לרכז ביטחון צבאי שוטף. פעמיים הפריע לחייל במילוי תפקידו
17 ועוד שלוש פעמים ארגון הפגנות ללא רישיון. בפוסט שהעלינו עליו כתבנו שהוא הורשע
18 בתקיפת חיילים כאשר בפועל הוא הורשע בתקיפת רבש"צ (רכז ביטחון צבאי שוטף).

19
20 כעת הוא מעלה הצגה על חייו בתיאטרון יפו במימון ציבורי ואנחנו פועלים לסגירת
21 התיאטרון שנותן במה לאנשים כאלה שמקומם בכלא ולא בבימות התיאטרון.

22
23 כפי שאתם רואים השמאל הקיצוני מבין שאנחנו משנים את המדינה ומנסים להילחם
24 בנו...".

תמצית טענות הצדדים בבית המשפט קמא

25
26
27
28 14. טענתם העיקרית של המשיבים הייתה כי הפרסומים היו בתום-לב וכי אי הדיוקים שנפלו
29 בהם הם בגדר זוטי דברים. לטענתם, הם הסתמכו על פרסומים קודמים ובכל מקרה, ניתן ללמוד
30 על תום לבם מנכונותם לתקן באופן מידי את אי הדיוקים שנפלו בפרסומים. לטענתם, תביעת
31 המערער אינה אלא "תביעת השתקה", וכי הדבר נלמד מאי הסכמתו להסתפק בהבהרות שהם
32 פרסמו ומעצם הגשת התביעה רק נגדם ולא נגד אחרים שפרסמו פרסומים דומים ואף חמורים יותר.

33
34 המשיבים הוסיפו כי המערער הוא "איש ציבור" וכי יש לראות את הפרסומים כהבעת דעה מותרת
35 על פועלו. כמו כן טענו כי הפניות אל שרי האוצר והתרבות היו בגדר הגשת תלונה לגוף המוסמך
36 לחקור ולכן פנייה זו חוסה תחת הגנה הקבועה בחוק.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

1
2 15. המערער חלק על טענותיהם של המשיבים וטען כי העובדה שהם הדהדו פרסומים קודמים,
3 ללא בדיקת נכונותם, אינה מקימה להם הגנה. לטענתו, העובדה שהמשיבים לא הסכימו לחזור בהם
4 מהפרסומים מצביעה על חוסר תום לבם. כן נטען, כי משלוח המכתב אל שרי האוצר והתרבות אינה
5 בגדר תלונה לרשות מוסמכת. המערער אף טען כי אין ממש בטענה כי זו "תביעת השתקה", אלא
6 כי מדובר בתביעת לשון הרע מוצדקת.

7

8

פסק-דין של בית המשפט קמא

9

10 16. כאמור בפסק-דין של בית המשפט קמא, לא הייתה מחלוקת על כך שהמשיבים הם אלו
11 שפרסמו את הפרסומים. כך גם לא הייתה מחלוקת על כך שהפרסומים הכוללים אמירות כי
12 המערער הורשע בעבירות ביטחוניות וכי הוא קרוב של הרוצח של תינוקת שנרצחה בפגיגה חבלני
13 נוראי, עולים כדי לשון הרע.

14

15 17. טענת המשיבים כי תביעת המערער נגדם היא "תביעת השתקה" נדחתה לנוכח מאפייניה
16 של תביעה כזו, כפי שנקבעו לאחרונה בפסק-דין של בית המשפט העליון (כבוד השופט נ' סולברג
17 בהסכמת כבוד השופט א' שטיין כנגד דעתו החולקת של הנשיא י' עמית) בעניין רע"א 1954/24 וקנין
18 נ' קיבוץ ניר דוד – אגודה שיתופית (7.1.2025).

19

20 אף שבתשובת המשיבים לערעור הם חזרו וטענו כי לשיטתם, מדובר ב"תביעת השתקה", בהיעדר
21 ערעור בעניין מצדם, לא נמצא צורך להרחיב בעניין או להידרש לכך.

22

23 18. לעומת זאת, בית המשפט קמא קיבל את טענת המשיבים כי הפרסומים נעשו בקשר לעניין
24 ציבורי, בהיותם עוסקים בפעילותו הציבורית של המערער. נקבע כי הפרסום הראשון עוסק
25 בפעילותו באירוח תלמידי מכינות קדם צבאיות לשם הצגת עמדת הפלסטינים, תושבי חברון, בעניין
26 התנהלות צה"ל ותושבי חברון היהודים. בעניין שאר הפרסומים נקבע כי הם עוסקים במימון
27 הציבורי של תיאטרון יפו, ובביקורת של המערער על מערכת אכיפת החוק ומערכת המשפט בשטחי
28 יהודה ושומרון. נקבע כי הפרסומים אינם עוסקים באופיו של המערער ואף אינם בגדר התבטאויות
29 אישיות כלפיו, אלא מדובר בהתבטאויות בעלות אופי ציבורי העוסקות בליבת המחלוקת בעניין
30 יחסי מוסדות המדינה אל המתנגדים למדיניותה. כן נקבע כי מדובר בפרסומים שעניינם עמדת
31 המשיבים כי יש למנוע מימון ממוסד תרבות בשל תוכנו של מחזה שהוא מעלה וכי לנוכח הזכות
32 לחופש הביטוי עמדתם ראויה להגנה.

33

34 לנוכח האמור, נקבע כי יש לבחון אם למשיבים עומדת הגנת תום הלב על-פי סעיף 15(4) בחוק איסור
35 לשון הרע, שעניינו כי "הנתבע עשה את הפרסום בתום לב" וכי "הפרסום היה הבעת דעה על

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

1 התנהגות הנפגע... בקשר לעניין ציבורי, או על... מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו
2 באותה התנהגות".

3
4 19. בהתאם למסקנתו האמורה, הוסיף בית המשפט קמא ובחן את חזקת תום הלב הקבועה
5 בסעיף 16(א) בחוק איסור לשון הרע ואת חזקת היעדר תום לב הקבועה בסעיף 16(ב).

6
7 טענת המערער כי בנסיבות הנדונות לא מתקיימת חזקת תום הלב הקבועה בסעיף 16(א) נדחתה,
8 תוך קביעה כי אין לקבל את טענתו כי הפרסום חרג מתחום הסביר. נקבע כי במוקד הפרסומים
9 עומד נושא התמיכה של מוסדות מתוקצבים בגורמים הנאבקים בהמשך שליטת המדינה בשטחי
10 יהודה ושומרון. מאחר שנושא זה עומד בליבת השיח הציבורי, נקבע כי אין לומר כי פנייה לשרים,
11 פרסומים בשני אתרי חדשות ובעמוד פייסבוק הם בגדר פרסומים החורגים מתחום הסביר.

12
13 כך גם נדחתה טענת המערער כי בנסיבות הנדונות מתקיימת חזקת היעדר תום לב הקבועה בסעיף
14 16(ב). בעניין זה טען המערער כי המשיב לא האמין באמיתות הפרסומים, לא נקט אמצעים סבירים
15 להיווכח אם תוכנם הוא אמת ואף התכוון לפגוע במערער במידה גדולה משהייתה סבירה לשם הגנת
16 הערכים המוגנים באמצעות סעיף 15. מנגד טען המשיב כי האמין באמיתות הפרסומים וטענתו זו
17 התקבלה. זאת לנוכח העובדה שהוא הראה כי הדברים שפרסם התבססו על פרסומים קודמים
18 שנחשבו בעיניו כאמינים. בהם פרסומים באתר "חדשות 0404", סרטון מאתר "רוטר", כתבה
19 מערוץ 7, ספר בשם "חברון שוברת שתיקה", אתר של היישוב היהודי בחברון, תקציר פסק הדין
20 בעניין התובע שפורסם באתר של המאגר המשפטי "נבו" (יוער כי בעקבות פניית המערער באמצעות
21 בא-כוחו, תוכן התקציר תוקן) ואף הפרסום שנזכר לעיל של האתר של תיאטרון יפו.

22
23 נקבע אפוא, כי לנוכח פרסומים אלו המשיבים עמדו ברף הנדרש כדי לשלול את תחולת חזקת היעדר
24 תום לב הקבועה בסעיף 16(ב) בחוק. זאת משנקבע כי המשיבים נקטו אמצעים סבירים כדי להיווכח
25 שהפרסום אמת. כמו כן, מעת שנקבע כי הפרסומים הם בגדר הבעת דעה בעניין ציבורי, הרי שדרישת
26 האמצעים הסבירים שיש לנקוט היא ברף נמוך. לנוכח תוכן הפרסום של תיאטרון יפו ותקציר
27 הכרעת הדין במאגר המשפטי "נבו", המשיבים יכולים היו להניח כי המערער אמנם נעצר בשל
28 עבירות כגון הסתה, כך שההסתמכות על פרסומים אלו שוללת את חזקת היעדר תום לב בפרסום.

29
30 20. בעניין הפערים בין העובדות בעניינו של המערער כפי שנכללו בפרסומים לבין אלו שהתבררו
31 בדיעבד, נקבע כי פערים אלו הם בגדר זוטי דברים, אשר נאמרו כחלק מדיון בנושא ציבורי מובהק.
32 בכלל זה, העובדה שהמערער כלל לא הורשע בתקיפת חייל, אלא בתקיפת אזרח (שבמקרה גם היה
33 חבר בכיתת הכוננות, אך לא היה בתפקיד); העובדה שהמערער אינו בן דוד של המחבל שרצח את
34 שלהבת פס, אלא קרוב מדרגה רחוקה יותר; העובדה שאינו עצור, אלא היה עצור בעבר.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

1 נקבע כי אמנם אין כל משמעות לסוגיית הקרבה המשפחתית בין המערער לבין הרוצח של הפעוטה
2 פס, מאחר שאין להטיל על המערער את אשמתו של קרוב משפחתו וכי אין זה משנה מהי דרגת
3 הקרבה. נקבע אפוא, כי גם הקורא הסביר מבין כי קרבת משפחה למי שהורשע בעבירה חמורה, אין
4 משמעה בהכרח הזדהות עם מעשיו וכי עיקר הפרסומים העולים כדי לשון הרע, אינם אזכור עובדה
5 זו, אלא הפרסומים הנוגעים למערער במישרין. אולם אותם פרסומים, שכללו את העבירות שבהן
6 הורשע המערער, תוקנו תוך דיוק העובדות עד שבפועל, אין הבדל משמעותי בין הפרסום מטעם
7 המערער, באתר תיאטרון יפו, לבין הפרסומים המתוקנים. בית המשפט קמא הפנה לכך שבאתר
8 התיאטרון נאמר כי המערער הואשם בעבירות רבות במסגרת אישומים רבים ובהן, עבירות הסתה,
9 העלבת חייל והתנגדות למעצר, ואף הורשע בחלקן. במצב זה נקבע, כי ההבדל בין אותו פרסום לבין
10 הפרסומים הנדונים "הוא זק מן הדק".

11
12 עוד נקבע, כי אף שתיקון פרסום או הבהרה אינו מקים הגנה מפני תביעה בעניין הפרסום המקורי,
13 יש בכך כדי להצביע על תום לבם של המשיבים. נקבע אם כן, כי עובדה זו בצירוף העובדה שהפרסום
14 הוא בגדר הבעת דעה בקשר לעניין ציבורי, שוללת את אחריות המשיבים לפי החוק.

15
16 21. לבסוף נקבע, כי השוואת ההבהרה שפרסם עיתון "ישראל היום" לפרסום של המשיבים
17 מצביעה על כך שלמעט התנצלות, אין הבדל משמעותי. לפיכך אפילו היה נמצא כי על המשיבים
18 לפצות את המערער, היה נקבע פיצוי בסכום נמוך. זאת לנוכח הוראת סעיף 19 בחוק, שלפיה בעת
19 קביעת סכום הפיצויים יש להתחשב בין השאר, באלו: "לשון הרע לא הייתה אלא חזרה על מה
20 שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו הסתמך" (סעיף 19(1)); המשיב "התנצל בשל הפרסום,
21 תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע..." (סעיף 19(4)).

הערעור הנדון ותשובת המשיבים

22
23
24
25 22. שלוש הטענות העיקריות שבהם התמקד המערער בערעורו ושעליהן השיבו המשיבים הן כי
26 לטענת המערער, הפרסומים אינם חוסים תחת הגנת הבעת דעה; כי מסקנת בית המשפט קמא
27 בעניין תום לבם של המשיבים שגויה, הן מסקנתו כי עומדת להם חזקת תום הלב (סעיף 16(א)), הן
28 בשלילת חזקת היעדר תום לב (סעיף 16(ב)); כי השגיאות בפרסומים אינן בגדר זוטי דברים.

דיון והכרעה

29
30
31
32 23. עיינתי בתיק בית המשפט קמא, לרבות בכתבי הטענות ובפסק-דינו. כמו כן עיינתי בכתב
33 הערעור, בתשובת המשיבים ובנספחיהם ובכלל זה, בכל הפרסומים הנדונים. לאחר עיון זה נמצא
34 כי ניתן לדון בערעור על יסוד החומר הכתוב ללא צורך בקיום דיון (על-פי תקנה 138(א)(5) בתקנות
35 סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

24. אכן, כקביעתו של בית המשפט קמא, חלקים ניכרים מהפרסומים הם בגדר הבעת דעתם של המשיבים בקשר לעניין ציבורי, אשר על-פי סעיף 15(4) בחוק איסור לשון הרע זוכים להגנה מפני תביעה ובלבד שנעשו בתום לב. כך לגבי האמירות בפרסומים הנוגעים להתנהלות המערער, לעמדת המשיב בעניין המחזה על אודות המערער ובעניין השאלה אם יש לתקצב תיאטרון המעלה מחזה זה. לעומת זאת, העובדות בעניין המערער ואופן הצגתו בפרסומים אינם בגדר הבעת דעה הנהנית מההגנה האמורה.

ההלכה בעניין זה ברורה. דעה שמביע המפרסם בפרסומיו באחד העניינים המנויים בסעיף 15(4) ובכלל זה "בקשר לעניין ציבורי" אינה צריכה להיות בגדר אמת ובלבד שברור כי מדובר בהבעת דעה, אפילו השתרבבו אליה עובדות שאינן מדויקות (ד"נ 9/77 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' הוצאת עתון "הארץ" בע"מ, פ"ד לב(3) 337 (1978), כבוד הנשיא מ' שמגר, פסקה 8). עם זאת, אם המפרסם מבקש ליהנות מהגנת תום הלב בהבעת דעה, כי אז עליו להקפיד על כך שיהיה ברור כי מדובר בהבעת דעה. אם הדעה שהביע נסמכת על עובדות, כי אז על אותן עובדות להיות עובדות אמת (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקר (12.11.2006), כבוד השופטת ע' ארבל שכתבה את דעת הרוב, פסקאות 12-14 והפסיקה הרבה המובאת שם). כאמור שם (פסקה 13, בהשמטת הפסיקה הרבה המובאת שם):

"דרישה בסיסית על מנת שהגנת סעיף 15(4) לחוק תעמוד למפרסם, הינה כי יובן שהפרסום אינו אלא הבעת דעה (...). לפיכך, על הטוען להבעת עמדה להבחין בין היסוד העובדתי בדבריו לבין היסוד של הבעת הדעה (...).

על דרישת ההפרדה בין עובדה לדעה נוספת הדרישה כי ככל שהבעת הדעה כוללת התייחסות גם לעובדות, אלה תהיינה נכונות (...). הגיונה של דרישה זו מובן: כאשר יודע המאזין או הקורא כי המפרסם מביע דעה, יחסו לתכנה זהיר יותר והוא מודע לכך שניתן לחלוק על הדברים ולתהות אחר תוקפם ונכונותם. שונים הם פני הדברים כאשר מוצגת בפני המאזין, הקורא או הצופה עובדה, שאז נטייתו לקבל הדברים כפשוטם, כאמת שרגליה נטועות עמוק בקרקע המציאות, והוא אף עשוי לגבש בהתבסס עליהם את עמדתו..." (ההדגשות אינן במקור).

25. אכן, גם הפרסום של תיאטרון יפו הציג את המערער כמי שהיה מעורב בהליכים פליליים. אך אותו פרסום הציג את המערער כמי שהועמד לדין על רקע פעילותו אשר חרף העמדתו לדין בשמונה-עשר פרטי אישום, הוא הורשע רק בשישה. לגבי העבירות שבהן הואשם ואף זוכה מרובן, הוזכרו עבירות הכרוכות בפעילותו הנטענת: "הסתה, ארגון הפגנות נגד אלימות צבאית ומתנחלים בחברון, העלבת חייל והתנגדות למעצר".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

1 לעומת זאת המסר מהפרסומים של המשיבים הוא כי מדובר במי שעבר עבירות ביטחון חמורות ואף
2 נאסר או נעצר בשל כך. כך, נאמר כי ביתו של המערער הוא בגדר "בתים של מחבלים" (הפרסום
3 הראשון – אתר "חדשות 0404"); כי המערער הוא "בן דוד של המחבל שרצח את התינוקת שלהבת
4 פס... בעצמו הורשע בשורות עבירות ביטחון חמורות ביותר ביניהם תקיפה של אנשי כוחות
5 הביטחון" (הפרסום השלישי – המכתב אל שרי האוצר והתרבות; בנוסח דומה גם בפרסום השני –
6 הכתבה ב"ישראל היום"); כי המערער "הורשע בתקיפת חיילים" (הפרסום הרביעי – הפרסום
7 הראשון בדף הפייסבוק של "בצלמו"); כי המערער הוא "עציר ביטחוני" אשר בין השאר הורשע
8 ב"תקיפת רכז ביטחון צבאי שוטף" (הפרסום החמישי – הפנייה אל "ישראל היום" לפרסם תיקון;
9 הפרסום השביעי – הפרסום השני בדף הפייסבוק של "בצלמו").

10
11 26. כידוע, המבחן אם הפרסום עולה כדי לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי הבוחן כיצד האדם
12 הסביר היה מפרש את הדברים (הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל, פ"ד לא(2) 281 (1977),
13 כבוד השופט (כתוארו אז) מ' שמגר, פסקה 6). כפי שנקבע לא אחת לעניין זה, "עת באים לבחון מה
14 משמעותם של דברים בעיני הקורא הסביר הרגיל, אין בדרך-כלל חשיבות לכך מה הייתה כוונתו
15 של המפרסם... הרי שאלה זו בלתי-רלבנטית לחלוטין (...). כן אין להביא ראיות בקשר לשאלה
16 מה המשמעות שאותה ייחס קורא רגיל או סוג קוראים זה או אחר לפרסום ואין צורך בשמיעת
17 עדויות ביחס לשאלה כיצד הובנו דברי הפרסום, אלא בית-המשפט הוא שישקול את הדבר" (שם,
18 פסקה 10. כן ראו: ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג(2) 333 (1989), כבוד השופט י' מלץ,
19 פסקה 4; ע"א 723/74; ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5) 562 (1992), כבוד השופט ג' בך,
20 פסקה 4; ע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד מט(2) 483 (1995), כבוד השופט א'
21 גולדברג, פסקה 9).

22
23 קריאה אובייקטיבית של הדברים מעלה כי המסר העולה מהפרסום של התיאטרון שונה לחלוטין
24 מהמסר העולה מהפרסומים של המשיבים. הפרסום של התיאטרון מבקש להציג את המערער כמי
25 ש"נרדף" על רקע פעילותו כ"מגן זכויות אדם", המבקש למחות ולקדם את דעותיו בדרכים לא
26 אלימות. חרף זאת, כך לפי הפרסום, הוא הועמד לדין בעבירות הקשורות בפעילותו ובשל הצורך
27 בהתחככות עם הצבא בשל כך, אך לאחר הליכים פליליים ממושכים הוא זוכה מרובן.

28
29 לעומת זאת, קשה להשתחרר מהרושם הבלתי נמנע כי בפרסומים של המשיבים המערער מוצג
30 כ"מחבל". הדברים עולים מעצם הצגתו כאסיר או עציר ביטחוני אשר הורשע בעבירות ביטחוניות
31 חמורות ובהן גם תקיפת אנשי כוחות הביטחון וכמי שבן משפחתו הוא מחבל שהורשע ברצח נורא.
32 כל זאת בעוד שכאמור לעיל, הרכיבים העובדתיים לקו באי אמת או למצער, בחוסר דיוק שהביא
33 להצגת תמונה שונה מהעובדות הנכונות.

34

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

1 דומה אפוא, כי אין מדובר ב"הבדל דק" בין הפרסום של התיאטרון לבין הפרסומים של המשיבים,
2 אלא בנרטיב שונה לחלוטין.

3
4 27. נמצא אם כן כי כאמור, הרכיבים העובדתיים בפרסומים אינם יכולים להיחשב להבעת דעה
5 הנהנית מהגנת תום לב. תוכנם של אותם רכיבים עובדתיים ואופן הצגתם אינו אמת וממילא לא
6 מתקיימת חזקת תום הלב הקבועה בסעיף 16(א) בחוק. עם זאת, לא בהכרח מתקיימת חזקת חוסר
7 תום לב על-פי סעיף 16(ב) בחוק.

8
9 חזקת היעדר תום לב עשויה לקום אם הפרסום לא היה אמת והמפרסם לא האמין באמיתות
10 הדברים (סעיף 16(ב)(1)) או אם קודם לפרסום לא נקט המפרסם אמצעים סבירים כדי להיווכח אם
11 הפרסום הוא אמת (סעיף 16(ב)(2)) (החלופה השלישית, שעניינה מצב שבו המפרסם התכוון לפגוע
12 במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים בסעיף 15, אינה רלוונטית מעת שנקבע כי
13 הפרסום אינו באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15 בחוק).

14
15 עם זאת, בשלילת החזקה בדבר היעדר תום לב (על-פי סעיף 16(ב)), קיבל בית המשפט קמא את
16 טענת המשיב כי האמין בכך שהעובדות שפרסם היו עובדות אמת וכי נקט אמצעים סבירים
17 לבדיקתן וזאת בין השאר, בכך שהסתמך על פרסומים קודמים. מאחר שמדובר בקביעות עובדתיות
18 של הערכאה הדיונית, לא ראינו לנכון להתערב בקביעותיה. אולם דומה כי יש להעיר כי ככלל, אין
19 די בהסתמכות על פרסום קודם, אם אף הוא שגוי ואם ניתן היה לאמת את העובדות בקלות.

20
21 28. לנוכח המסקנה האמורה, נמצא כי על המשיבים לפצות את המערער על הפרסומים. עם
22 זאת, לנוכח השיקולים שיפורטו עתה, נמצא כי אף שאין לפסוק פיצוי סמלי ונמוך, כפי שהעיר בית
23 המשפט קמא כי היה נכון לפסוק אילו נפסק פיצוי, אך גם אין מקום לפסיקת פיצוי בסכום שנתבע.

24
25 בעת קביעת סכום הפיצוי נשקלו בעיקר השיקולים הבאים. ראשית, על-פי קביעת בית המשפט
26 קמא, במידה מסוימת אמנם דובר בפרסומים שכללו חזרה על פרסומים קודמים (סעיף 19(1)
27 בחוק); שנית, גם אם חלק מהתיקונים של הפרסומים היו חלקיים, בפועל נראה כי המשיבים פעלו
28 במהירות יחסית לתיקון העובדות השגויות בפרסומים; שלישית, העובדה שהמערער אינו מסתיר
29 את הרשעותיו ואף הפך אותן למחזה וכי גם בפרסום של התיאטרון אין תיאור מדויק של הרשעותיו.

30
31 רביעית, לצד השיקולים האמורים ניתן משקל גם לכך שברובם ככולם של הפרסומים הוכנסה
32 עובדת הקשר המשפחתי של המערער אל הרוצח הנפשע של התינוקת שלהבת פס ז"ל, בלי לדייק
33 בעובדות. לא רק שהעובדות שפורסמו שגויות, אלא שעצם הכנסתן מעלה חשש כי לא נועדו אלא
34 לשם השחרת המערער ולהוספת נופך לתיאורו באופן לא נכון כעציר ביטחוני שהורשע בעבירות
35 ביטחוניות חמורות בין השאר, גם כלפי כוחות הביטחון.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 25-09-29787 עמרו נ' מוסרי - ארגון זכויות אדם יהודי ואח'

1

2

חמישית, ניתן משקל גם לכך שניתן להניח כי היקף החשיפה לפרסומים היה נרחב. כך בייחוד לגבי הפרסומים באתר "ישראל היום" ובדף הפייסבוק של המשיבים.

3

4

5

29. הערעור מתקבל.

6

7

בהתאם לכל השיקולים האמורים, המשיבים יפצו את המערער בסך 15,000 ₪.

8

9

פסיקת ההוצאות בבית המשפט קמא מבוטלת.

10

11

בנסיבות העניין, אין צו להוצאות. העירבון שהופקד יוחזר אל המערער באמצעות בא-כוחו.

12

13

14

15

16

17

ניתן היום, ט"ו בשבט תשפ"ו, 2 בפברואר 2026, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשר, שופטת

